

ROMANIA - MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A
MUNICIPIULUI BUCURESTI

SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII

DECIZIA nr. 173/12.05.2008
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC XSRL**
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector x si Directia judeteana pentru accize si operatiuni vamale X cu adresele nr. x si nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, cu privire la contestatia **SC X SRL** cu sediul in Bucuresti, str. x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X – Biroul vamal X sub nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, prin care organul vamal a stabilit in sarcina societatii o diferenta de drepturi vamale de import in suma de **x lei si** accesorii aferente drepturilor vamale in suma de **x lei**.

De asemenea, prin contestatia formulata societatea solicita suspendarea executarii deciziei atacate.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata **SC XSRL** considera Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x ca nelegala si netemeinica pentru urmatoarele considerente:

- in data de x in baza autorizatiei pentru acces la NCTS nr. x **SC X SRL** a depus pentru exportatorul **SC x** declaratia vamala de tranzit nr. MRN x, transportul urmand a fi incheiat la D.J.A.O.V. X;
- transportatorul a solicitat intocmirea declaratiei de tranzit alaturi de reprezentantul x, reprezentant ce a depus imputernicire in acest sens la Vama X;
- prin intocmirea declaratiei de tranzit s-a indicat destinatia (Vama X) si termenul in care transportatorul urma sa prezinte marfa, termen acordat de Vama X;
- luand act de aceste termene si documente, transportatorul si delegatul au luat la cunostinta de faptul ca marfa are statut de marfa de tranzit si neprezentarea ei la vama devine culpa lor exclusiva;

- prin adresa nr. x, inregistrata La Biroul vamal X sub nr. x societatea a sesizat vama de neregularitatile legate de acest transport.

In sustinerea contestatiei societatea invoca prevederile art. 40 si art. 203 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar si prevederile art. 114 pct. 1 a) si art. 115 pct. 1 a), b), c) si d) din Conventia privind regimul de tranzit comun incheiata la Interlaken la 20 mai 1987.

II. In urma adresei Directiei Tehnici de Vamuire si Tarif Vamal din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor nr. x, Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X – Biroul vamal de frontiera X a incheiat procesul-verbal de control nr. x prin care a procedat la incheierea din oficiu a operatiunii de tranzit vamal MRN x, avand ca principal obligat pe S.C. XS.R.L.

In baza procesului-verbal, organele vamale au emis decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, prin care au stabilit in sarcina S.C. XS.R.L. diferente de drepturi vamale in suma de 10.621 lei, reprezentand: drepturi vamale de import in suma de **x lei si** accesorii aferente drepturilor vamale in suma de **x lei**.

Ca temei de drept organul vamal invoca art.96 si art.204 alin.2 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 de instituire a Codului vamal Comunitar, art.115 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale, sustinerile contestatarei si prevederile legale pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

SC XSRLeste inregistrata la Registrul Comertului Bucuresti sub nr. J x.

3.1. Cu privire la drepturile vamale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea stabilirii in sarcina principalului obligat a datoriei vamale aferente neincheierii regimului de tranzit pentru operatiunea de tranzit nr. MRN x in conditiile in care titularul regimului de tranzit este principalul obligat

In fapt, in data de x in baza autorizatiei pentru acces la NCTS nr. x SC X SRL a fost principalul obligat pentru operatiunea de tranzit MRN x, pentru tranzitarea a x butelii de otel pentru gaze in valoare totala de x Eur cheltuieli de transport, destinatari SC x SRL avand ca biroul vamal de destinatie Biroul vamal X, termenul de prezentare in vederea incheierii regimului acordat fiind x.

Prin adresa nr. x inregistrata la Biroul vamal X sub nr. x, Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X mentioneaza ca documentul de tranzit MRN x nu figureaza in evidentele acesteia.

Prin adresa nr. x Biroul vamal X din cadrul Directiei regionale pentru accize si operatiuni vamale X comunica societatii ca este principal obligat pentru declaratia de tranzit nr. MRN x si ca nu dispune de dovada incheierii regimului de tranzit pentru acesta declaratie vamala si ii solicita ca in termen de 60 de zile de la data acestei adrese, sa transmita informatiile si documentele care pot dovedi ca regimul a fost efectiv incheiat.

Cu adresa x Autoritatea Nationala a Vamilor - Directia Tehnici de vamuire si tarifi vamal a comunicat Biroului vamal X ca in urma cercetarilor efectuate de Serviciul Tranzit, in ceea ce priveste operatiunea de tranzit comun derulata sub acoperirea

documentului nr. x, a rezultat ca biroul de destinatie din X nu a confirmat incheierea regimului de tranzit, iar la cererea biroului de plecare, conform art.365 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozitii de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, de stabilire a Codului vamal Comunitar, principalul obligat SC XSRL nu a prezentat dovezi alternative ale incheierii regimului de tranzit.

Ca urmare, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, organele vamale au calculat in sarcina societatii drepturi vamale de import in suma de **x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.**

In drept, odata cu aderarea Romaniei la Uniunea Europeana la data de 01.01.2007, tara noastra a adoptat prevederile legislatiei europene in domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar si Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozitii de aplicare a reglementarii (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar, prevederile acestora fiind de imediata aplicare.

Conform art. 92 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, coroborat cu art. 38 pct. (1) din Conventia privind regimul de tranzit comun incheiata la 20 mai 1987 la Interlaken:

“1. Regimul de tranzit extern ia sfârșit și obligațiile titularului se consideră îndeplinite atunci când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate sunt prezentate la biroul vamal de destinație în conformitate cu dispozițiile regimului respectiv.

2. Autoritățile vamale încheie regimul atunci când sunt în măsură să stabilească, pe baza comparației datelor disponibile de la biroul vamal de plecare cu cele de la biroul vamal de destinație, că regimul a luat sfârșit în mod corect”.

De asemenea, conform art. 96 din actul normativ invocat mai sus, coroborat cu art. 4 pct. 1 lita) si b) din Conventia privind regimul de tranzit comun incheiata la 20 mai 1987 la Interlaken:

“El răspunde pentru:

(a) prezentarea în vamă a mărfurilor intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățilevamale;

(b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit comunitar”.

Aceste prevederi se regasesc si in dispozitiile art. 114 si art. 115 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei care prevad:

“Art. 114. - (1) Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului.

(2) Autoritatea vamală descarcă regimul de tranzit când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul vamal de plecare cu cele disponibile la biroul vamal de destinație, că regimul s-a încheiat în mod corect.

Art. 115. - (1) Principalul obligat este titularul regimului de tranzit și răspunde pentru:

a) prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală;

b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.

(2) *Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile știind că acestea circulă în regim de tranzit răspunde solidar pentru respectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)*”.

Astfel potrivit dispozițiilor legale, mai sus precizate, titularul de tranzit vamal este principalul obligat, respectiv SC X SRL, care avea obligația de a prezenta la biroul vamal de destinație mărfurile și în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale.

Având în vedere că principalul obligat nu a confirmat operațiunea de tranzit, biroul vamal de plecare, prin adresa nr. X a solicitat acestuia transmiterea informațiilor și documentelor care pot dovedi că regimul de tranzit a fost efectiv încheiat, în conformitate cu prevederile art. 39 din OUG nr. 150/2005 pentru aderarea României la Convenția privind regimul de tranzit comun, adoptată la Interlaken la 20 mai 1987, aprobată prin Legea nr. 22/2006, care prevede:

”1. În absența returnării exemplarului nr. 5 al declarației de tranzit la autoritățile competente din țara de plecare, într-un termen de două luni de la data acceptării declarației de tranzit, aceste autorități comunica acest lucru principalului obligat, cerându-i acestuia să aducă dovada că regimul s-a încheiat.

1. bis. Atunci când se aplică dispozițiile capitolului VII al titlului II și când autoritățile competente din țara de plecare nu au primit mesajul "aviz de sosire" în termenul stabilit pentru prezentarea mărfurilor la biroul de destinație, acestea îl informează pe principalul obligat și îi cer să aducă dovada că regimul s-a încheiat.⁴⁴⁾

2. Dovada menționată la paragraful 1 o constituie, pentru autoritățile competente, prezentarea unui document certificat de autoritățile competente ale țării de destinație, ce conține identificarea mărfurilor în cauză și care stabilește că ele au fost prezentate la biroul de destinație sau, în cazul aplicării art. 72, la destinatarul agreeat.

3. Regimul de tranzit comun este, de asemenea, încheiat, dacă principalul obligat prezintă, cu respectarea condițiilor autorităților competente, un document vamal de plasare sub o altă destinație vamală într-o țară terță sau o copie sau fotocopie, ce conține identificarea mărfurilor în cauză. Copia sau fotocopia trebuie să fie certificată conform, fie de către organismul care a vizat documentul original, fie de serviciile oficiale ale țării terțe în cauză, fie de serviciile oficiale ale uneia din țări.”

Având în vedere că principalul obligat nu a confirmat operațiunea de tranzit, reprezentanții biroului vamal de plecare au procedat în conformitate cu prevederile de la capitolul 2 "Procedura de cercetare" din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 9327/2006 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, potrivit cărora:

“106. În cazul neprezentării uneia dintre dovezile menționate la pct. 98 sau atunci când principalul obligat prezintă o recipisă, în termen de 120 zile de la data emiterii tranzitului, biroul de plecare comunica în scris Biroului centralizator neconfirmarea operațiunii de tranzit, anexând o copie a exemplarului nr. 1 al declarației de tranzit, în vederea declansării procedurii de cercetare.

107. Biroul centralizator transmite avizul de cercetare - Formularul TC20, al cărui model este prezentat în anexa nr. 7 la prezentele norme tehnice și în Manualul de tranzit, împreună cu o copie a exemplarului nr. 1 al declarației de tranzit, și solicită informații în legătură cu încheierea regimului de tranzit.

108. (1) Biroul de destinație va efectua investigațiile în funcție de informațiile primite. Va proceda la verificarea evidentelor proprii (unde sunt înregistrate exemplarele declarațiilor de tranzit) sau, după caz, ale destinatarului agreeat. Prin această verificare poate fi găsit originalul dovezii încheierii regimului (exemplarul nr. 5 sau documentul de însoțire a tranzitului) care nu a fost transmis sau a fost arhivat din eroare.

(2) Atunci când informațiile înscrise în formularul TC20 nu sunt suficiente pentru efectuarea verificărilor, pot fi solicitate informații suplimentare prin completarea casetei II a formularului.

109. În urma verificărilor efectuate biroul de destinație va completa una din meniunile înscrise în caseta IV a formularului TC20 și va returna acest formular Biroului Centralizator, împreună cu dovezile corespunzătoare, în maxim 30 zile de la data primirii.

110. [...]

(2) Procedura de cercetare poate fi finalizată prin încasarea drepturilor de import și a altor taxe devenite exigibile sau prin încheierea regimului de tranzit."

Prin adresa x transmisă Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale X, Autoritatea Națională a Vamelor a precizat că:

"În ceea ce privește operațiunea de tranzit comun derulată sub acoperirea documentului nr. MRN x, a rezultat că biroul de destinație din X nu a confirmat încheierea regimului de tranzit, iar la cererea biroului de plecare, conform art.365 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, de stabilire a Codului vamal Comunitar, principalul obligat SC XSRL nu a prezentat dovezi alternative ale încheierii regimului de tranzit".

Având în vedere faptul că după derularea procedurii de cercetare la biroul vamal de destinație a regimului de tranzit care nu a fost descărcat, Autoritatea Națională a Vamelor a constatat că transporturile și documentele aferente nu sunt înregistrate în evidențele biroului vamal de destinație, iar SC X SRL, titularul regimului vamal de tranzit, nu a prezentat dovezi de încheiere a operațiunii de tranzit, rezultă că principalul obligat nu și-a îndeplinit obligațiile referitoare la regimul de tranzit al cărui titular este, astfel că în mod legal organele vamale au făcut aplicarea art. 204 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, potrivit căruia:

"1. O datorie vamală la import ia naștere prin:

(a) *Neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința marfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau [...]"*

De asemenea, art. 111. – Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevede:

"(1) Regimul suspensiv economic se încheie când marfurile plasate în acest regim sau, în anumite cazuri, produsele compensatoare ori transformate obținute sub acest regim primesc o nouă destinație vamală admisă.

(2) Autoritatea vamală ia toate măsurile necesare pentru a reglementa situația marfurilor pentru care regimul vamal nu s-a încheiat în condițiile prevăzute".

În același sens sunt și prevederile art.382 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006 care prevede:

"Dacă regimul vamal nu se încheie în condițiile art. 111 din Codul vamal, biroul vamal de control întocmește un proces-verbal de control pentru reglarea datoriei vamale, iar operațiunea se scoate din evidențe cu respectarea dispozițiilor art. 516."

coroborate cu prevederile art. 267 din același act normativ:

"Declarația vamală de tranzit vamal constituie titlu de creanță pentru plata datoriei vamale, în cazul în care transportatorul nu prezintă marfurile la biroul vamal de destinație în termenul stabilit sau le prezintă cu lipsuri ori substituiri".

Referitor la susținerile societății ca transportatorul a solicitat întocmirea declarației de tranzit alături de reprezentantul x, reprezentant ce a depus împuternicire în acest sens la

Vama X si ca prin intocmirea declaratiei de tranzit s-a indicat destinatia (Vama X) si termenul in care transportatorul urma sa prezinte marfa, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei intrucat in calitate de principal obligat aceasta avea obligatie sa prezinte dovada incheierii regimului de tranzit in conformitate cu dispozitiile pct. 104 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 9327/2006 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun care prevad:

“(1) În urma solicitarii principalul obligat are obligatia sa prezinte biroului de plecare:

a) o proba alternativa. Autoritatea vamala poate accepta o proba alternativa numai daca este certificata de biroul de destinatie ca fiind "conforma cu originalul", se refera la marfurile care au facut obiectul tranzitului si nu exista nici o suspiciune cu privire la autenticitatea si certificarea documentului prezentat.

b) copia documentului vamal (declaratie vamala sau declaratie sumara) de plasare a marfurilor sub un regim vamal sau sub supraveghere vamala, certificata de biroul de destinatie ca fiind "conforma cu originalul";

c) un document certificat "conform cu originalul" de autoritatea vamala a tarii de destinatie, care contine identificarea marfurilor în cauza si care stabileste ca ele au fost prezentate la destinatie;

d) un document vamal de plasare sub o alta destinatie vamala într-o tara terta sau o copie sau fotocopie ce contine identificarea marfurilor în cauza. Copia sau fotocopia trebuie sa fie certificata "conform cu originalul" fie de catre administratia vamala care a vizat documentul original, fie de serviciile oficiale ale tarii terte în cauza.

e) recipisa."

In ceea ce priveste solicitarea societatii privind raspunderea in solidar atat a destinatarului cat si a transportatorului marfurilor care au facut obiectul regimului de tranzit aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat potrivit art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, citat mai sus, **principalul obligat, respectiv SC XSRL este titularul regimului de tranzit comunitar extern si raspunde pentru respectarea dispozitiilor referitoare la regimul de tranzit, iar potrivit art. 1042 din Codul civil "creditorul unei obligatii solidar se poate adresa la acela care va voi dintre debitori, fara ca debitorul sa opuna beneficiul de diviziune", neavand relevanta cum intelege contestatara sa recupereze prejudiciul.**

Mai mult, art. 115 pct. 3 din Conventia privind regimul de tranzit comun, stipuleza ca: *“atunci cand pentru aceeasi datorie exista mai multi debitori, ei sunt obligati la plata acestei datorii in solidar”.*

In manualul de tranzit care sintetizeaza practicile europene in materie, si care este constituit in baza jurisprudentei Curtii de justitie a Comunitatii Europene la partea VI, pct. 2.2.4. – Debitori – se stipuleaza ca: *“In virtutea art. 115, paragraful 2, Apendice 1 din Conventie (art. 204, paragraful 3 din cod) debitorul este principalul obligat.*

De asemenea, la pct. 3.2.1.2 – identificare si solidaritate a debitorilor – se stipuleaza ca atunci cand mai multi debitori sunt identificati pentru aceeasi datorie, ei sunt tinuti cu titlu solidar la plata totalului acestei datorii. Aceasta inseamna ca autoritatea competenta pentru incasare poate sa se adreseze fara sa distinga unuia sau altuia in vederea recuperarii totalului datoriei vamale.

Organul de solutionare considera ca in lipsa unor elemente de fond intemeiate, societatea a incercat sa invoce aspecte de ordin formal, respectiv sa transfere raspunderea in ceea ce priveste datoria vamala in favoarea transportatorului sau destinatarului, pentru a fi exonerat de plata sumelor ce le datoreaza bugetului de stat, corect calculate din moment ce

nu s-au propus probe din care sa rezulte un alt quantum al datoriei. Utilizarea acestor afirmatii nu sunt de natura sa determine nulitatea acestestei decizii cat timp s-a retinut ca in mod corect existenta datoriei vamale si care este data la care s-a nascut datoria vamala.

Avand in vedere cele retinute se va respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de **x lei** reprezentand drepturi vamale si pentru majorarile de intarziere in quantum de **x lei**, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

3.2. Referitor la suspendarea executarii actului administrativ fiscal, cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care suspendarea executarii actului administrativ fiscal nu intra in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x, organele vamale au stabilit obligatii de plata in suma de 10.621 lei, reprezentand drepturi vamale.

Contestatia societatii vizeaza si suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

In drept, art.215 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pâna la 20% din quantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de pâna la 2.000 lei."

Totodata, dispozitiile art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipuleaza:

"(1) In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor."

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea contestatarei de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere.

Prin urmare, contestatia societatii va fi respinsa ca inadmisibila pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 111, art. 114 si art. 115 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 267 si art. 382 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 707/2006, art. 92, art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, pct. 103, pct.106-110 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 9327/2006 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, art.39 din OUG nr. 150/2005 pentru aderarea României la Conventia privind regimul de tranzit comun, adoptata la Interlaken la 20 mai 1987, aprobata prin Legea nr. 22/2006 art.

215 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ

DECIDE

1). Respinge ca neintemeiata contestatia SC X SRL in ceea ce priveste Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X – Biroul vamal X in baza procesului verbal de control nr. x, prin care s-a stabilit in sarcina acesteia o datorie vamala si accesorii aferente in suma totala de **x lei**.

2). Respinge ca inadmisibila contestatia formulata de SC X SRL privind suspendarea executarii actului administrativ fiscal intocmit de D.R.A.O.V. X – Biroul vamal X.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.